

[Pia Christmas-Møller]

støtte, men vi mener nok, at der er grund til at sætte spørgsmålstegn ved, om man har fundet den rigtige formulering af de konkrete paragraffer.

Vi har noteret, at man mange steder i lovforslaget og i bemærkningerne refererer til, at det skal være muligt at genoptage faglig aktivitet. Samtidig står der meget udtrykkeligt, at selvstændigt erhvervsdrivende overhovedet ikke får nogen som helst glæde af den fleksibilitet, lovforslaget i øvrigt lægger op til. Vi mener ikke, at der er tale om en rimelig balance her. Vi mener faktisk, at vi må have kigget på den side af lovforslaget i udvalgsarbejdet.

Der står ganske vist i bemærkningerne, at når de selvstændige er undtaget fra den øgede fleksibilitet, skyldes det, at der er nogle særlige kontrolproblemer. Nuvel, der er forskel på det at drive selvstændig erhvervsvirksomhed og det at være lønmodtager, men jeg nægter at tro, at det er umuligt at etablere et regelsæt, som sikrer, at også selvstændigt erhvervsdrivende får lidt mere fleksible muligheder i barselreglerne.

Er det ikke i virkeligheden et håndkantslag imod den ligestillingspolitik, som et stort flertal her i Folketinget har båret igennem i flere årtier? Har vi ikke herinde ønsket, at der skulle flere kvinder frem på flotte og indflydelsesrige poster? Det har vel ikke kun været i lønmodtagersammenhæng, at vi har haft det ønske? Hvorfor skulle en kvinde, som har en selvstændig virksomhed, og som måske sidder – ja, lad os bare sige det – i DA's styrende organer, eller som er med i en brancheorganisation, eller som er med i en anden bestyrelse, være afskåret fra at tage til et enkelt møde i en sådan sammenhæng? Hvorfor skulle en selvstændigt erhvervsdrivende kvinde ikke have mulighed for at leve op til en eventuel forpligtelse i undervisningsmæssig sammenhæng om aftenen? Jeg kan ikke se baggrunden for en så ensidig diskrimination af selvstændigt erhvervsdrivende, og det mener jeg virkelig at vi må have kigget på i udvalget.

Derudover lægger lovforslaget op til, at orlovsperioder generelt for alle orlovsformer – altså ikke kun barselorloven, men også arbejdsløshedsdagpengelovens orlovsformer – i arbejdsløshedslovssammenhæng tæller som døde perioder. Hvis der var tale om, at orlovsordningerne var betinget af genbesættelse –

det vil sige, at når en person går på orlov, ja, så bliver den stilling, den pågældende forlader, besat med ledig arbejdskraft – så ville det forekomme mig rimeligt, at orlovsperioden blev det, man kalder død periode for orlovstageren; men sådan er situationen jo ikke i dag. Regeringen har med sit eget flertal ophævet genbesættelseskravet og dermed svigtet det fundamentale princip bag orlovsordningerne, og i den sammenhæng mener vi nok, at der er grund til at vurdere nærmere, om det er rimeligt generelt at gøre orlovsperioder til døde perioder i arbejdsløshedslovens forstand.

Vi mener altså, at princippet bag lovforslaget er udmærket. Vi ønsker også større fleksibilitet i reglerne, men vi er bestemt ikke på nuværende tidspunkt overbevist om, at man har fundet den rette balance. Det vil vi kigge på i udvalget og håber på en forstående imødekommethed fra regeringens side.

Eva Kjer Hansen (V):

I Venstre er vi enige i princippet om at skabe en større fleksibilitet på arbejdsmarkedet, og vi vil gerne være med til, at barselorloven gøres mere fleksibel, så der er mulighed for en vis genoptagelse af arbejdet i forbindelse med afholdelse af barselorlov.

Men der er masser af problemer i dette lovforslag. Det foreslås, at socialministeren kan fastsætte regler om udbetaling af dagpenge, således at perioder med ydelser efter lov om orlov betragtes som døde perioder i forbindelse med dagpengelovens beskæftigelseskrav.

Jeg undrer mig såre over disse meget vide beføjelser til ministeren, og jeg undrer mig over, at man nu vil indføre disse »døde perioder«. Under udvalgsarbejdet må vi nøje have undersøgt konsekvenserne af dette, ligesom vi naturligvis også vil bede om høringssvarene fra de berørte parter.

For det andet lægger dette lovforslag op til en urimelig forskelsbehandling af selvstændige i forhold til lønmodtagere. Selvfølgelig skal selvstændige erhvervsdrivende da have samme muligheder som lønmodtagere – alt andet er urimeligt. F.eks. vil rødkløveret med dette forslag give lønmodtagere mulighed for at deltage i fagpolitisk arbejde. Som eksempler nævnes faglige kongresser og bestyrelsesmøder. Jamen selvstændige erhvervsdrivende har da akkurat lige så meget behov for at deltage i fagpolitisk